

اثر سطوح مختلف اسیدهای آمینه جیره در سنین ابتدایی و نوع تلاقی بر صفات عملکردی، وزن اندام‌های ایمنی و نسبت هتروفیل به لنفوسیت در جوجه‌های گوشتی سویه آرین

• سعید عابدی

دانش آموخته دوره دکترای حرفه ای دامپزشکی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بابل، گروه دامپزشکی، بابل

• حمیدرضا علی اکبرپور (نویسنده مسئول)

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بابل، گروه دامپزشکی، بابل

• کاظم یوسفی کلاریکلایی

استادیار بخش علوم دامی مرکز تحقیقات، آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، گرگان، ایران.

تاریخ دریافت: آذر ۱۳۹۴ تاریخ پذیرش: اردیبهشت ۱۳۹۵

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۱۳۱۱۵۳۶۹

Email: aliakbarpour@hotmail.com

چکیده

این آزمایش با هدف بررسی اثر کاهش میزان اسیدهای آمینه جیره (پیشنهاد آرین و ۶ درصد کمتر از آن تا ۲۵ روزگی) و نوع تلاقی (کلاسیک و جدید) روی صفات عملکردی و برخی خصوصیات سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی آرین انجام شد. تعداد ۵۰۰ قطعه جوجه یک‌روزه مخلوط از دو جنس در قالب یک طرح آماری فاکتوریل با ۴ گروه آزمایشی و ۵ تکرار برای هر گروه طی مدت ۴۴ روز مورد آزمایش قرار گرفتند. میزان اسیدهای آمینه جیره با توجه به میزان لیزین قابل هضم محاسبه شد. در روزهای ۲۱ و ۴۲ از ورید بال ۲ جوجه (نر و ماده) از هر پن خون‌گیری و سلول‌های هتروسیت و لنفوسیت شمارش شد. صفات عملکردی در سنین مختلف و وزن اندام‌های ایمنی در ۴۴ روزگی اندازه‌گیری شدند. در این آزمایش مصرف خوراک در ۱۸ روزگی و ضریب تبدیل خوراک در ۱۸ و ۲۵ روزگی تحت تاثیر کاهش میزان اسیدهای آمینه جیره، افزایش یافت ($p < 0/05$). تفاوت معنی‌داری در وزن بدن و اندام‌های ایمنی، شمار هتروفیل و لنفوسیت و نسبت هتروفیل به لنفوسیت خون مشاهده نشد. اثر متقابل میان فاکتورهای مورد بررسی روی صفات مورد اندازه‌گیری مشاهده نشد. در کل نتایج این بررسی نشان دادند عملکرد رشد تلاقی جدید در شرایط این آزمایش مشابه با تلاقی کلاسیک بود و کاهش ۶ درصدی اسیدهای آمینه جیره نسبت به سطوح پیشنهادی راهنمای آرین در سنین ابتدایی تاثیر منفی بر عملکرد، نسبت هتروفیل به لنفوسیت خون و وزن اندام‌های ایمنی نداشت.

واژه‌های کلیدی: جوجه‌های گوشتی، عملکرد، نسبت هتروفیل به لنفوسیت، اسیدهای آمینه، آرین.

Animal Science Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 113 pp: 87-98

The Effect of different dietary amino acid levels in early ages and strain on performance, immune organ weight and heterophile-to-lymphocyte ratio in Arian broiler chickens

By: Saeed Abedi¹, Hamid-Reza Aliakbarpour², Kazem Youssefi Karikolaei³

1: Graduate DVM Student, Department of Veterinary Medicin, Babol Branch, Islamic Azad University, Babol

2: Faculty member, Department of Veterinary Medicin, Babol Branch, Islamic Azad University, Babol. Email. aliakbarpour@hotmail.com. Tel : 09113115369

3: Assistant Professor of Animal Science Research Department, Golestan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Gorgan, Iran

Received: December 2015

Accepted: May 2016

This study was carried out to examine the effect of reducing dietary amino acid (DAA) levels (recommended dose by Arian and 6% less than recommended dose up to 25 d of age) and strain cross (classic and new) on performance and some of immune system characteristics (ISC) of Arian broilers. Five hundred 1-d-old male and female chicks were allocated in four experimental groups with 5 replicates in each group for 44 days and data were analyzed in a factorial experiment with a completely randomized design. The amounts of DAA were calculated according to the amount of digestible lysine. On 21 and 42 d of age, blood sample were taken from 2 birds (male and female) of each pen via the wing vein and heterophile and lymphocyte were counted. The data on performance were recorded in different ages and weights of immune organs were measured in 44 d of age. Feed intake in 18 d of age and feed conversion ratio in 18 and 25 d of age increased significantly by decreasing the DAA ($P < 0.05$). DAA levels and Arian strain caused no significant difference on the body and immune organs weight, heterophile and lymphocyte cells counts and heterophile-to-lymphocyte ratio (H/L). No interactions were found between DAA and strain on performance and ISC. The results at condition of this experiment showed that growth performance of new strain of Arian broiler was the same with classic strain, and 6 % reduction of DAA levels in early age couldn't affect performance and H/L ratio.

Key words: Broilers, Performance, Heterophile-to- lymphocyte ratio, Amino acid, Arian

مقدمه

همکاران، ۱۳۸۸). نشان داده شده است که میزان اسیدهای آمینه جیره در سنین ابتدایی نقش مهمی روی رشد جوجه ها داشته و افزایش میزان لیزین و اسیدهای آمینه جیره می تواند نسبت هتروفیل به لنفوسیت را به عنوان فراسنجه ای از سیستم ایمنی افزایش دهد (یوسفی و همکاران ۱۳۹۴) ولی تأثیری روی بهبود ضریب تبدیل خوراک در سویه های متفاوت آراین ندارد (یوسفی و همکاران ۱۳۹۱). طی برنامه های اصلاح نژادی، ساختار ژنتیکی جوجه های گوشتی دچار تفاوت هایی شده است که این خود می تواند عامل موثری برای تغییر نیازهای تغذیه ای آن ها باشد. جوجه های گوشتی سویه آراین از نظر استراتژیکی برای صنعت پرورش طیور در ایران دارای اهمیت می باشند ولی متاسفانه گزارشات اندکی در خصوص مقایسه نیازهای تغذیه ای تلاقی های متفاوت آراین و تأثیر کاهش اسیدهای آمینه جیره بر پاسخ سیستم ایمنی آن ها در دسترس می-

به طور کلی عواملی مثل سن، جنس، نوع و میزان تولید، کیفیت و قابلیت هضم پروتئین جیره، شرایط محیطی، وضعیت سلامتی حیوان، شکل جیره، گونه و سویه ژنتیکی از عوامل موثر بر نیاز پروتئین در پرندگان محسوب می گردند (Gottardo و همکاران، ۲۰۱۶؛ Dozier و همکاران، ۲۰۰۸ و Garcia و همکاران، ۲۰۰۶). امروزه به منظور تامین دقیق اسیدهای آمینه مورد نیاز پرنده، جیره نویسی بر اساس پروتئین ایده آل پیشنهاد شده است که طی آن اسید آمینه لیزین به عنوان مرجع و اساس ارزیابی اسیدهای آمینه جیره برای ایجاد تعادل شناخته شده است (Wijten و همکاران، ۲۰۱۰). از نظر بیولوژیک نیز اسید آمینه لیزین نقش مهمی در ساختمان سیستم ایمنی بدن دارد چراکه جوجه های گوشتی جوان، حدود ۰/۵ درصد لیزین بدن را برای لکوسیت ها، پادتن ها و پروتئین های ضمیمه استفاده می کنند (عالمی و

نسبت اسیدهای آمینه به لیزین بر اساس توصیه راهنمای آرین رعایت شد. از ۲۶ تا ۴۴ روزگی میزان اسیدهای آمینه جیره برای همه گروه‌های آزمایشی بر اساس سطوح پیشنهادی راهنمای آرین تنظیم گردید. در سنین مختلف جوجه‌ها به صورت انفرادی وزن-کشی شدند. ضریب تبدیل خوراک پس از محاسبه افزایش وزن بدن و مصرف خوراک که برای تلفات تصحیح شده بود محاسبه شد (یعقوب‌فر و همکاران، ۱۳۹۱). پاسخ ایمنی سلولی توسط تعیین نسبت هتروفیل به لنفوسیت خون و وزن اندام‌های ایمنی مورد ارزیابی قرار گرفت (Hangalapura و همکاران، ۲۰۰۵). به منظور شمارش گلبول‌های سفید خون، در سن ۲۱ و ۴۲ روزگی از ورید بال ۲ جوجه (یک نر و یک ماده) از هر پن با استفاده از لوله‌های ونوجکت حاوی EDTA خون‌گیری به عمل آمد و بلافاصله نمونه‌های خون جهت تهیه لام گسترش شعله شمعی و رنگ‌آمیزی رایت گیمسا مطابق با روش Krams و همکاران (۲۰۱۲) و Leshchinsky و Klasing (۲۰۰۱) به آزمایشگاه منتقل گردید. سپس با عدسی شیئی بزرگ‌نمایی ۱۰۰ میکروسکوپ نوری و بر اساس معیارهای مورفولوژیک، سلول‌های هتروفیل و لنفوسیت شمارش شده، نسبت هتروفیل به لنفوسیت به ازاء هر ۱۰۰ لوکوسیت در هر اسلاید به عنوان شاخصی از عملکرد سیستم ایمنی محاسبه گردید (Krams و همکاران، ۲۰۱۲). وزن اندام‌های ایمنی شامل کبد، طحال و بورس فابریوس، بلافاصله پس از کشتار در ۴۴ روزگی، با ترازوی دیجیتال Meter ساخت کشور سوئیس با دقت ± 0.001 اندازه‌گیری شد. آنالیز داده‌ها در قالب طرح کاملاً تصادفی به صورت فاکتوریل (۲ × ۲) با استفاده از رویه GLM نرم افزار آماری SAS (2003) و آزمون دانکن در سطح معنی داری ۰/۰۵ برای مقایسه میانگین‌ها انجام شد. مدل آماری استفاده شده به صورت زیر می‌باشد.

$$Y_{ijk} = \mu + T_i + S_j + TS_{ij} + e_{ijk}$$

در این مدل، Y_{ijk} = مقدار هر مشاهده، μ = میانگین جمعیت، T_i = اثر نوع تلاقی، S_j = اثر سطح اسید آمینه جیره، TS_{ij} = اثر متقابل نوع تلاقی و سطح اسید آمینه جیره و e_{ijk} = اثر خطا

باشد. لذا، این تحقیق با هدف مطالعه پاسخ جوجه‌های حاصل از تلاقی‌های متفاوت آرین به میزان اسیدهای آمینه جیره در سنین ابتدایی انجام شد و از این رو عملکرد رشد، نسبت هتروفیل به لنفوسیت خون و وزن اندام‌های ایمنی به عنوان شاخصی از عملکرد سیستم ایمنی مورد مطالعه قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سالن تحقیقات مرکز پرورش و اصلاح نژاد مرغ لاین آرین بابل کنار با ۵۰۰ قطعه جوجه یک‌روزه در ۴ گروه آزمایشی انجام شد. هر گروه آزمایشی دارای ۵ تکرار با ۲۵ قطعه جوجه در هر تکرار بود. در ابتدای ورود جوجه‌ها به داخل سالن پرورش، جوجه‌ها به صورت انفرادی وزن کشی و با وزن 41 ± 1 گرم انتخاب و درون پن‌ها قرار داده شدند. کلیه برنامه‌های مدیریتی، بهداشتی و واکسیناسیون بر اساس اصول و مقررات مرکز اصلاح نژاد مرغ آرین انجام گرفت. بستر از پوشال چوب و نوردهی به صورت ۲۳ ساعت روشنایی و یک ساعت خاموشی بود.

فاکتورهای مورد بررسی در این آزمایش شامل ۲ نوع تلاقی آرین و ۲ سطح متفاوت اسیدهای آمینه جیره بود. تلاقی‌ها شامل تلاقی کلاسیک آرین و تلاقی خروس گله مادر با مرغ خط مادری اجداد آرین به عنوان تلاقی جدید آزمایشی بود که در این مقاله، به عنوان تلاقی جدید خوانده می‌شود. همچنین سطوح اسیدهای آمینه بر اساس پیشنهاد آرین (سطح ۱) و ۶ درصد کمتر از آن (سطح ۲) مطابق جدول ۱ تنظیم شدند. گروه‌های آزمایشی بر اساس نوع تلاقی و سطح اسید آمینه عبارت بودند از: ۱ (شاهد) - سطح اسید آمینه جیره بر اساس پیشنهاد آرین و تلاقی کلاسیک. گروه ۲ - سطح اسید آمینه جیره بر اساس پیشنهاد آرین و تلاقی جدید. ۳ - سطح اسید آمینه جیره کمتر از پیشنهاد آرین و تلاقی کلاسیک. ۴ - سطح اسید آمینه جیره کمتر از پیشنهاد آرین و تلاقی جدید. در جدول ۱ ترکیب، آنالیز و زمان مصرف جیره‌های خوراکی نشان داده شده است. جیره‌ها بر پایه ذرت و کنجاله سویا تهیه شدند و در تنظیم اسیدهای آمینه جیره‌ها، لیزین قابل هضم به عنوان شاخص لحاظ و برای تنظیم سایر اسیدهای آمینه، حداقل

نتایج و بحث

صفات عملکرد

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهند که وزن بدن در تلاقی جدید نسبت به کلاسیک تا ۲۵ روزگی کاملاً مشابه است و تحت تاثیر سطوح اسیدهای آمینه جیره قرار نمی‌گیرد. از ۲۵ روزگی تا پایان دوره، سرعت رشد در تلاقی جدید بیشتر شد ولی تفاوت از لحاظ آماری معنی‌دار نشد. اگرچه سطح اسیدآمینه در سنین پایانی برای دو تلاقی یکسان بود، اما سرعت رشد در تلاقی جدید که با سطح کمتر اسیدآمینه در سنین اولیه تغذیه شده بودند بیشتر شد. نتایج نشان می‌دهند که این تلاقی با سطوح کمتر اسیدهای آمینه پاسخ بهتری نسبت به گروه ۳ می‌دهد و از این رو برای این تلاقی یک مزیت محسوب می‌شود. چندین عامل برای تغییر سرعت رشد در پاسخ به میزان اسید آمینه جیره نقش دارند که از میان آن‌ها می‌توان به روش خوراک‌دهی و فرآوری خوراک، قابلیت دسترسی لیزین برای سنتز پروتئین در سلول‌ها، میزان ترشح هورمون‌هایی مثل انسولین، گلوکاگن، هورمون رشد و فاکتور شبه‌انسولین اشاره نمود (Anjos و همکاران، ۲۰۱۶؛ Garcia و همکاران، ۲۰۰۵؛ Hangalapura و همکاران، ۲۰۰۵، رامشی و همکاران، ۱۳۸۶ و زمانی و همکاران، ۱۳۹۱). یوسفی و همکاران (۱۳۹۱) و عالمی و همکاران (۱۳۸۸) به ترتیب گزارش نمودند که کاهش و افزایش اسیدآمینه جیره، باعث تفاوت معنی‌داری در وزن بدن جوجه‌ها می‌گردد. Kidd و همکاران (۲۰۱۰a) در تحقیقات خود مشاهده کردند که با افزایش میزان اسیدآمینه در جیره، وزن بدن جوجه‌های گوشتی افزایش یافت. در حالی که Taschetto و همکاران (۲۰۱۲) با افزایش ۱۲ درصدی میزان اسیدآمینه لیزین قابل هضم جیره در سنین اولیه، تغییری در وزن بدن در سن ۴۰ روزگی مشاهده نمودند. ولی نتیجه گرفتند که با کاهش ۱۲ درصدی لیزین، وزن بدن در سن ۴۰ روزگی کاهش می‌یابد. زمانی و همکاران (۱۳۹۱) نشان دادند در شرایط استفاده از جیره-های رقیق شده، وزن بدن جوجه‌های گوشتی سویه آرین بیشتر از راس بود. لذا با توجه به نتایج این بررسی و پژوهشگران دیگر، به نظر می‌رسد حساسیت و تطابق‌پذیری جوجه گوشتی به شرایط

محیطی و سطوح مواد مغذی جیره در پاسخ آن‌ها موثر باشد. نتایج مربوط به مصرف خوراک در جدول ۳ نشان داده شده است. با کاهش میزان اسید آمینه جیره میزان مصرف خوراک در سن ۱۸ روزگی افزایش یافت ($p < 0.05$). میزان مصرف خوراک در تلاقی جدید طی ۴ هفته پایانی آزمایش اگرچه بیشتر از تلاقی کلاسیک می‌باشد ولی تفاوت‌ها از نظر آماری معنی‌دار نیست. مصرف خوراک در طیور تابع عواملی نظیر انرژی و تعادل اسیدهای آمینه خوراک، سن، درجه حرارت محیط، برنامه‌های نوردی، فعالیت‌های بدنی، مرحله و سیکل تولید مثلی، ظاهر و طعم خوراک و آب مصرفی می‌باشد (یوسفی و همکاران، ۱۳۹۱). جهانیان و همکاران (۱۳۸۷) و داور پور و همکاران (۱۳۹۱) طی بررسی‌های خود نشان دادند که مصرف خوراک می‌تواند تحت تاثیر میزان پروتئین و اسید آمینه جیره قرار گیرد این در حالی است که در بررسی‌های یوسفی و همکاران (۱۳۹۱) و صفامهر و همکاران (۱۳۹۱)، سطوح مختلف اسیدآمینه تفاوت معنی‌داری در مصرف خوراک جوجه‌های گوشتی نداشت. همچنین Panda و همکاران (۲۰۱۱) نیز نتیجه گرفتند که با افزایش میزان لیزین جیره از ۱/۲ به ۱/۴ درصد، تغییر معنی‌داری در مصرف خوراک جوجه-ها در سنین اولیه مشاهده نگردید اما در شرایطی که میزان لیزین جیره به ۱/۱ درصد کاهش یافت مصرف خوراک به‌طور معنی-داری کمتر شد. به‌طور کلی کمبود نیتروژن برای سنتز اسیدهای آمینه غیر ضروری، تغییر نسبت اسیدهای آمینه ضروری به اسیدهای آمینه غیر ضروری، کمبود بعضی از اسیدهای آمینه ضروری، سنتز ناکافی گلايسين برای جوجه‌های با رشد سریع و تفاوت بازده مصرف اسیدهای سنتتیک در مقابل مصرف اسیدهای آمینه موجود در پروتئین خوراک برای ساخت پروتئین بدن، از عوامل مهمی هستند که می‌تواند چگونگی تاثیر میزان اسیدهای آمینه جیره روی عملکرد پرنده را سبب گردند (Panda و همکاران، ۲۰۱۱). با توجه به نتایج این بررسی می‌توان دریافت که میزان اسیدهای آمینه جیره نیز تحت تاثیر سن، می‌تواند مصرف خوراک را متاثر سازد. فعالیت بیولوژیک اسیدهای آمینه در بدن

خصوصیات لاشه‌های آن‌ها مورد بررسی قرار گیرد.

سیستم ایمنی

جدول ۵ نتایج مربوط به اثر عوامل مورد بررسی روی وزن اندام‌های ایمنی در سن ۴۴ روزگی را نشان می‌دهد. وزن اندام‌های ایمنی تحت تاثیر میزان اسیدآمینه جیره یا نوع تلاقی قرار نگرفت. وزن اندام‌های ایمنی یکی از شاخص‌های عملکرد سیستم ایمنی است چراکه افزایش وزن اندام‌های ایمنی ممکن است با وجود سلول‌های ایمنی بیشتر در آن اندام‌ها همراه باشد در نتیجه با کارایی بالاتر و بهتری می‌تواند در مقابل عوامل پاتوژن عمل کند (Katanbaf و همکاران، ۱۹۸۹). Kidd و همکاران (۲۰۰۱b) و جهانیان و همکاران (۱۳۸۷) در بررسی‌های خود نتیجه گرفتند که میزان اسیدآمینه جیره روی وزن اندام‌های ایمنی تاثیر می‌گذارد. به طوری که افزایش اسیدآمینه جیره سبب توسعه بخش لنفوئیدی و افزایش وزن اندام‌های ایمنی می‌گردد ولی با توجه به این که در این بررسی وزن اندام‌های ایمنی جوجه‌های حاصل از تلاقی جدید یا کلاسیک تحت تاثیر میزان لیزین جیره قرار نگرفت شاید بتوان اذعان داشت که تغییر میزان اسیدهای آمینه جیره در دامنه مورد آزمون در حد تاثیر گذار بر وزن اندام‌های ایمنی نبوده است. شایان ذکر است که گزارشات اندکی در خصوص تاثیر نوع تلاقی سویه‌های مختلف آراین و ارتباط آن با وزن اندام‌های ایمنی جوجه‌های گوشتی آراین نیز وجود دارد، بر اساس نتایج این بررسی نوع تلاقی درسویه آراین از نظر وزن اندام‌های ایمنی در سن ۴۴ روزگی، تفاوت معنی داری ایجاد نکرد.

بر اساس نتایج جدول ۵ میزان هتروفیل، لنفوسیت و نسبت هتروفیل به لنفوسیت تحت تاثیر میزان اسیدآمینه و نوع تلاقی در سنین ۲۱ و ۴۴ روزگی قرار نگرفت و همچنین اثر متقابل میان میزان اسید آمینه جیره و نوع تلاقی روی وزن اندام‌های ایمنی و نسبت هتروفیل به لنفوسیت معنی دار نیست. نسبت تعداد سلول‌های هتروفیل به لنفوسیت خون شاخص مناسبی برای ارزیابی تنش (Cotter، ۲۰۱۵) و کارایی سطح ایمنی بدن می‌باشد و هر چقدر این نسبت بیشتر باشد، به همین مقدار بدن نیز از نظر فیزیولوژیک ممکن است تحت تنش باشد. تحت تاثیر تنش میزان ترشح کورتیکواسترون در

روی میزان جذب مواد مغذی و ضریب تبدیل خوراک تاثیر دارد چرا که اسیدهای آمینه به عنوان سوخت‌های متابولیک می‌توانند روی مرکز سیری و گرسنگی هیپوتالاموس تاثیر گذاشته و طی آن رفتارهای تغذیه‌ای از جمله گرسنگی و مصرف خوراک را تحت تاثیر قرار دهند (Wang و همکاران، ۲۰۱۲). لذا میزان و تعادل اسیدهای آمینه جیره (یوسفی و همکاران، ۱۳۹۱ و نصر و همکاران، ۱۳۹۰) و همچنین ترکیب شیمیایی جیره غذایی، نحوه خوراک‌دهی، سرعت رشد، شکل منحنی رشد و محتوای چربی بدن (Bernard، ۱۹۹۸) می‌توانند ضریب تبدیل خوراک را متاثر نمایند. بر اساس نتایج ارائه شده در جدول ۴، مصرف اسید آمینه بر اساس پیشنهاد آراین با بهبود ضریب تبدیل خوراک در سنین ۱۸ و ۲۵ روزگی همراه بود ($p < 0.05$). بر اساس نتایج این بررسی کاهش مصرف خوراک در جوجه‌هایی که از جیره با میزان اسیدهای آمینه پیشنهاد شده آراین مصرف کرده بودند نسبت به جوجه‌های دریافت کننده جیره با میزان کمتر اسیدهای آمینه، می‌تواند دلیل بهتر بودن ضریب تبدیل خوراک در سنین ۱۸ و ۲۵ روزگی باشد. از لحاظ ضریب تبدیل خوراک تفاوت معنی‌داری تحت تاثیر نوع تلاقی در شرایط این آزمایش مشاهده نگردید و اثر متقابل میان میزان اسید آمینه جیره و نوع تلاقی روی وزن بدن، مصرف خوراک و ضریب تبدیل غذایی در تمام سنین معنی‌دار نبود. اگرچه محققین نشان دادند که اصلاح نژاد و اختلافات ژنتیکی از طریق تغییر در سرعت رشد می‌تواند بر نیاز پرنده به مواد مغذی و در نهایت مصرف خوراک اثر بگذارد (Hangalapura و همکاران، ۲۰۰۵ و یوسفی و همکاران، ۱۳۹۱) ولی متأسفانه گزارشات اندکی در خصوص تاثیر نوع تلاقی سویه‌های مختلف آراین، نیازهای دقیق تغذیه‌ای آن‌ها و ارتباط آن با مصرف خوراک و صفات عملکردی موجود می‌باشد. نتایج این بررسی نشان می‌دهند که تغذیه جوجه‌های حاصل از تلاقی جدید بر اساس توصیه آراین تفاوت معنی‌داری روی صفات عملکردی آن با جوجه‌های حاصل از تلاقی کلاسیک ایجاد نمی‌نماید. لذا پیشنهاد می‌شود تا در مطالعات بعدی برای مقایسه دقیق‌تر، نیاز آن‌ها با توجه به شرایط محیطی و مدیریتی پرورش و همچنین

رابطه با شمار هتروفیل و لئوسیت خون و همچنین نسبت آن‌ها در سویه‌های مورد آزمون آراین ایجاد نمود.

در کل بر اساس نتایج این بررسی، تلاقی جدید قابلیت عرضه به پرورش دهندگان جوجه‌های گوشتی را دارد. کاهش ۶ درصدی سطح اسیدهای آمینه جیره نسبت به آن‌چه که توسط راهنمای آراین پیشنهاد شده است از آن‌جا که تاثیر منفی بر وزن اندام‌های ایمنی، سلول‌های سفید خون و عملکرد جوجه‌های گوشتی ندارد قابل توصیه است. پیشنهاد می‌شود در آزمایشات بعدی تاثیر شرایط محیطی و مدیریتی پرورش بر پاسخ جوجه‌های گوشتی تلاقی جدید به سطوح مواد مغذی جیره بررسی شود.

تشکر

بدین وسیله از همکاری مدیریت و پرسنل مجتمع مرغ آراین بابل - کنار، آزمایشگاه پاستور بابل و آقای مهندس مرتضی شریفیان مسئول آزمایشگاه دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد بابل که در انجام این تحقیق ما را یاری نمودند سپاسگزاری می‌نمایم.

بدن افزایش خواهد یافت که خود مانع سنتز میزان لئوسیت می‌باشد و در نتیجه نسبت هتروفیل به لئوسیت خون زیاد می‌شود (Sturkie و همکاران، ۱۹۹۵). عالمی و همکاران (۱۳۸۸) نشان دادند که افزایش میزان اسید آمینه لیزین در جیره باعث افزایش تعداد گلبول‌های سفید خون و بهبود پاسخ ایمنی می‌گردد. با وجود گزارشات مبنی بر تاثیر میزان اسیدهای آمینه جیره روی عملکرد سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی (Kidd و همکاران، ۲۰۱۱b و جهانیان و همکاران، ۱۳۸۷)، در پژوهش حاضر، با کاهش سطح اسیدهای آمینه جیره جوجه‌های گوشتی آراین نسبت به آنچه که توسط شرکت آراین پیشنهاد شده است، بر اساس شاخص نسبت هتروفیل به لئوسیت، تنش و تضعیف سیستم ایمنی مشاهده نگردید. تعداد لکوسیت‌های خون یک صفت وراثتی و تحت تاثیر سن است (Allsep و همکاران، ۱۹۹۰) که تحت شرایط مختلفی مانند تنش، تجویز استروژن، تزریق هورمون‌های قسمت قشری غدد فوق کلیه، بیماری‌ها و بعضی از داروها تغییر پیدا می‌کند (ابراهیم نژاد و کیفیلی فرد، ۱۳۹۳). نتایج این بررسی نشان می‌دهد که تلاقی به کار گرفته شده تفاوت معنی‌داری در

جدول ۱- جیره‌های آزمایشی در سنن مختلف

اجزاء خوراکی (درصد) و ترکیب شیمیایی جیره	۰ تا ۱۲ روزگی		۱۳ تا ۲۵ روزگی		۲۶ تا ۳۷ روزگی		۳۸ تا ۴۴ روزگی	
	* ۱	** ۲	۱	۲	۱	۲	۱	۲
دانه ذرت	۶۰/۳۲	۶۱/۴۸	۶۶/۵۵	۶۷/۱۵	۶۹/۳۷	۷۲/۴۰		
کنجاله سویا	۳۵/۱۰	۳۳/۰۰	۲۹/۲	۲۸/۰۰	۲۶/۶	۲۳/۷		
سوس گندم	-	۱/۰۰	-	۰/۷۰	-	-		
دی ال متیونین	۰/۳۲	۰/۲۷	۰/۲۴	۰/۲۰	۰/۲۳	۰/۲۲		
ال لیزین هیدروکلراید	۰/۲۱	۰/۱۶	۰/۱۸	۰/۱۴	۰/۱۸	۰/۱۶		
ال ترئونین	۰/۰۹	۰/۰۶	۰/۰۶	۰/۰۴	۰/۰۶	۰/۰۶		
دی کلسیم فسفات	۲/۰۳	۲/۰۳	۱/۹۳	۱۹/۳	۱/۸۱	۱/۷۲		
صدف کوهی	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۶۵	۰/۶۵		
نمک	۰/۲۳	۰/۲۴	۰/۲۴	۰/۲۶	۰/۲۴	۰/۲۵		
جوش شیرین	۰/۱۶	۰/۱۴	۰/۱۵	۰/۱۳	۰/۱۱	۰/۱۰		
مکمل معدنی و ویتامینی	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰		
کولین کلراید ۶۰٪	۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵		
انرژی قابل متابولیسم (Kcal/kg)	۲۸۷۰	۲۸۷۰	۲۹۳۵	۲۹۳۵	۲۹۷۰	۳۰۰۰		
پروتئین خام (%)	۲۰/۷	۱۹/۹	۱۸/۵	۱۸/۰	۱۷/۵	۱۶/۸		
لیزین کل (%)	۱/۲۶	۱/۱۷	۱/۰۹	۱/۰۳	۱/۰۳	۰/۹۶		
لیزین قابل هضم (%)	۱/۱۵	۱/۰۷	۱/۰۰	۰/۹۴	۰/۹۴	۰/۸۸		
متیونین+سیستین کل (%)	۰/۹۳	۰/۸۷	۰/۸۲	۰/۷۸	۰/۷۹	۰/۷۵		
متیونین+سیستین قابل هضم (%)	۰/۸۵	۰/۷۹	۰/۷۵	۰/۷۱	۰/۷۲	۰/۶۹		
ترئونین کل (%)	۰/۸۵	۰/۸۰	۰/۷۶	۰/۷۱	۰/۷۲	۰/۶۸		
ترئونین قابل هضم (%)	۰/۷۴	۰/۶۹	۰/۶۵	۰/۶۱	۰/۶۲	۰/۵۹		
والین کل (%)	۰/۹۵	۰/۹۲	۰/۸۶	۰/۸۴	۰/۸۱	۰/۷۷		
والین قابل هضم (%)	۰/۸۶	۰/۸۳	۰/۷۶	۰/۷۵	۰/۷۲	۰/۶۹		
ایزولوسین کل (%)	۰/۸۶	۰/۸۲	۰/۷۵	۰/۷۳	۰/۷۱	۰/۶۸		
ایزولوسین قابل هضم (%)	۰/۷۹	۰/۷۶	۰/۶۸	۰/۶۶	۰/۶۴	۰/۶۲		
کلسیم (%)	۱/۰۳	۱/۰۳	۰/۹۵	۰/۹۵	۰/۹۰	۰/۸۶		
فسفر قابل دسترس (%)	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۴۸	۰/۴۸	۰/۴۵	۰/۴۳		

* جیره ۱ بر اساس توصیه سویه آراین تهیه شد. * جیره ۲ با میزان اسیدهای آمینه ۶ درصد کمتر از توصیه سویه آراین تهیه شد. پس از ۲۵ روزگی برای همه گروه‌های آزمایشی میزان آمینو اسیدها بر اساس توصیه سویه آراین اعمال شد.

جدول ۲- اثر سطح آمینواسید و نوع تلاقی بر وزن بدن (گرم)

سن (روز)							گروه‌های آزمایشی ^۱
۴۴ تا ۰	۳۷ تا ۰	۳۱ تا ۰	۲۵ تا ۰	۱۸ تا ۰	۱۲ تا ۰	۶ تا ۰	
سطح آمینواسید × نوع تلاقی							
۲۳۴۷/۲۰	۱۸۹۵/۰۰	۱۴۷۹/۲۰	۱۰۰۷/۰۰	۵۸۶/۴۰	۳۰۸/۲۰	۱۲۹/۴۰	۱ (شاهد)
۲۳۵۵/۴۰	۱۹۱۵/۸۰	۱۵۰۰/۶۰	۱۰۰۹/۰۰	۵۸۴/۰۰	۳۰۰/۰۰	۱۲۷/۴۰	۲
۲۳۲۳/۲۰	۱۸۸۸/۸۰	۱۴۸۱/۴۰	۱۰۰۰/۲۰	۵۸۲/۲۰	۳۰۳/۰۰	۱۲۷/۴۰	۳
۲۴۳۷/۲۰	۱۹۴۵/۶۰	۱۵۰۰/۶۰	۱۰۰۸/۸۰	۵۸۴/۰۰	۲۹۷/۴۰	۱۲۶/۸۰	۴
۳۲/۲۷۵	۱۹/۷۵۳	۱۰/۷۰۰	۵/۵۰۷	۳/۳۳۱	۱/۷۱۵	۰/۷۳۰	SEM
۰/۴۲۴۳	۰/۶۵۴۷	۰/۹۵۹۶	۰/۷۶۸۳	۰/۷۵۶۶	۰/۷۰۹۸	۰/۶۳۸۰	p-value اثر متقابل
اثر سطح آمینواسید							
۲۳۵۱/۳۰	۱۹۰۵/۴۰	۱۴۸۹/۹۰	۱۰۰۸/۰۰	۵۸۵/۲۰	۳۰۴/۱۰	۱۲۸/۴۰	توصیه آراین
۲۳۸۰/۲۰	۱۹۱۷/۲۰	۱۴۹۱/۹۰	۱۰۰۴/۵۰	۵۸۳/۱۰	۳۰۰/۲۰	۱۲۷/۱۰	کمتر از توصیه آراین
۰/۶۶۰۲	۰/۷۶۸۹	۰/۹۵۹۶	۰/۷۵۴۷	۰/۷۵۶۶	۰/۲۷۲۵	۰/۳۸۶۳	p-value
اثر نوع تلاقی							
۲۳۳۵/۲۰	۱۸۹۱/۹۰	۱۴۸۰/۳۰	۱۰۰۳/۶۰	۵۸۴/۳۰	۳۰۵/۶۰	۱۲۸/۴۰	کلاسیک
۲۳۹۶/۳۰	۱۹۳۰/۷۰	۱۵۰۰/۶۰	۱۰۰۸/۹۰	۵۸۴/۰۰	۲۹۸/۷۰	۱۲۷/۱۰	جدید
۰/۳۵۷۷	۰/۳۴۰۵	۰/۳۵۶۷	۰/۶۳۶۸	۰/۹۶۴۶	۰/۰۶۱۵	۰/۳۸۶۳	p-value

ارقام با حروف غیر مشابه در هر ستون از نظر آماری در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری با هم دارند.

(۱) ۱= آمینو اسید توصیه آراین - تلاقی کلاسیک (شاهد) ۲= آمینو اسید توصیه آراین - تلاقی جدید ۳= آمینو اسید کمتر از توصیه آراین - تلاقی کلاسیک ۴= آمینو اسید کمتر از توصیه آراین - تلاقی جدید.

جدول ۳- اثر سطح آمینواسید و نوع تلاقی بر مصرف خوراک (گرم)

سن (روز)							گروه های آزمایشی ^۱
۴۴ تا ۰	۳۷ تا ۰	۳۱ تا ۰	۲۵ تا ۰	۱۸ تا ۰	۱۲ تا ۰	۶ تا ۰	
سطح آمینواسید × نوع تلاقی							
۵۰۲۳/۴۰	۳۷۹۲/۶۰	۲۴۷۹/۴۰	۱۵۷۱/۸۰	۸۱۹/۸۰	۳۶۲/۰۰	۱۰۸/۸۰	۱ (شاهد)
۴۹۸۵/۲۰	۳۷۸۹/۶۰	۲۴۸۰/۲۰	۱۵۵۰/۲۰	۷۸۹/۴۰	۳۴۷/۲۰	۹۹/۸۰	۲
۵۰۰۹/۲۰	۳۸۲۲/۰۰	۲۵۲۱/۸۰	۱۵۹۸/۰۰	۸۳۷/۶۰	۳۶۱/۶۰	۱۰۹/۲۰	۳
۵۱۶۰/۴۰	۳۸۸۲/۰۰	۲۵۱۴/۲۰	۱۵۸۸/۰۰	۸۳۲/۴۰	۳۵۹/۶۰	۱۰۶/۸۰	۴
۴۳/۱۰۳	۲۸/۵۲۳	۱۷/۲۱۵	۱۰/۲۹۵	۵/۹۴۲	۳/۷۹۹	۱/۵۵۲	SEM
۰/۲۸۸۰	۰/۵۸۸۳	۰/۹۰۴۴	۰/۷۸۱۷	۰/۳۰۴۷	۰/۴۱۲۰	۰/۳۰۳۶	p-value اثر متقابل
اثر سطح آمینواسید							
۵۰۰۴/۳۰	۳۷۹۱/۱۰	۲۴۷۹/۸۰	۱۵۶۱/۰۰	۸۰۴/۶۰ ^b	۳۵۴/۶۰	۱۰۴/۳۰	توصیه آراین
۵۰۸۴/۸۰	۳۸۵۲/۰۰	۲۵۱۸/۰۰	۱۵۹۳/۰۰	۸۳۵/۰۰ ^a	۳۶۰/۶۰	۱۰۸/۰۰	کمتر از توصیه آراین
۰/۳۶۴۱	۰/۳۰۱۴	۰/۲۸۳۴	۰/۱۳۹۶	۰/۰۲۱۰	۰/۴۴۱۲	۰/۲۵۰۸	p-value
اثر نوع تلاقی							
۵۰۱۶/۳۰	۳۸۰۷/۳۰	۲۵۰۰/۶۰	۱۵۸۴/۹۰	۸۲۷/۷۰	۳۶۱/۸۰	۱۰۹/۰۰	کلاسیک
۵۰۷۲/۸۰	۳۸۳۵/۸۰	۲۴۹۷/۲۰	۱۵۶۹/۱۰	۸۱۰/۹۰	۳۵۳/۴۰	۱۰۳/۳۰	جدید
۰/۵۲۱۳	۰/۶۲۴۰	۰/۹۲۲۵	۰/۴۵۳۹	۰/۱۵۳۶	۰/۲۸۵۲	۰/۰۸۵۰	p-value

ارقام با حروف غیر مشابه در هر ستون از نظر آماری در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی داری با هم دارند.

۱) ۱= آمینو اسید توصیه آراین - تلاقی کلاسیک (شاهد) ۲= آمینو اسید توصیه آراین - تلاقی جدید ۳= آمینو اسید کمتر از توصیه آراین - تلاقی کلاسیک ۴= آمینو اسید کمتر از توصیه آراین - تلاقی جدید.

جدول ۴- اثر سطح آمینو اسید و نوع تلاقی بر ضریب تبدیل خوراک

سن (روز)							گروه های آزمایشی ^۱
۴۴ تا ۰	۳۷ تا ۰	۳۱ تا ۰	۲۵ تا ۰	۱۸ تا ۰	۱۲ تا ۰	۶ تا ۰	
سطح آمینواسید × نوع تلاقی							
۲/۱۴	۲/۰۰	۱/۶۸	۱/۵۶	۱/۴۰	۱/۱۷	۰/۸۴	۱ (شاهد)
۲/۱۲	۱/۹۸	۱/۶۶	۱/۵۴	۱/۳۵	۱/۱۶	۰/۷۸	۲
۲/۱۶	۲/۰۳	۱/۷۰	۱/۶۰	۱/۴۴	۱/۱۹	۰/۸۶	۳
۲/۱۲	۲/۰۰	۱/۶۸	۱/۵۸	۱/۴۲	۱/۲۱	۰/۸۴	۴
۰/۰۱۵	۰/۰۰۸	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۸	۰/۰۱۱	۰/۰۰۸	SEM
۰/۹۲۷۱	۰/۹۲۷۲	۱/۰۰۰۰	۰/۸۹۵۲	۰/۳۸۷۲	۰/۵۰۱۲	۰/۳۰۵۸	p-value اثر متقابل
اثر سطح آمینواسید							
۲/۱۳	۱/۹۹	۱/۶۷	۱/۵۴ ^b	۱/۳۷ ^b	۱/۱۶	۰/۸۱	توصیه آراین
۲/۱۴	۲/۰۱	۱/۶۹	۱/۵۸ ^a	۱/۴۳ ^a	۱/۲۰	۰/۸۵	کمتر از توصیه آراین
۰/۷۸۳۸	۰/۳۲۲۵	۰/۱۵۱۶	۰/۰۱۶۶	۰/۰۰۵۳	۰/۱۴۱۱	۰/۰۸۰۸	p-value
اثر نوع تلاقی							
۲/۱۵	۲/۰۱	۱/۶۹	۱/۵۸	۱/۴۱	۱/۱۸	۰/۸۵	کلاسیک
۲/۱۲	۱/۹۹	۱/۶۷	۱/۵۶	۱/۳۹	۱/۱۸	۰/۸۱	جدید
۰/۳۵۰۸	۰/۲۴۵۲	۰/۱۵۱۶	۰/۱۶۰۵	۰/۱۱۵۰	۰/۹۳۲۵	۰/۰۹۶۹	p-value

ارقام با حروف غیر مشابه در هر ستون از نظر آماری در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی داری با هم دارند.

۱) ۱= آمینو اسید توصیه آراین - تلاقی کلاسیک (شاهد) ۲= آمینو اسید توصیه آراین - تلاقی جدید ۳= آمینو اسید کمتر از توصیه آراین - تلاقی کلاسیک ۴= آمینو اسید کمتر از توصیه آراین - تلاقی جدید.

جدول ۵- اثر سطح آمینو اسید و نوع تلاقی بر سلول‌های سفید خونی و وزن اندام‌های ایمنی

۴۲ روزگی			۲۱ روزگی						گروه‌های آزمایشی ^۱
نسبت به وزن زنده			سلول‌های خونی			سلول‌های خونی			
بورس فابریوس	طحال	کبد	H/L	L	H	^۲ H/L	^۳ L	^۲ H	
سطح آمینو اسید × نوع تلاقی									
۱/۰۵	۰/۴۴	۱/۵۳	۰/۳۷	۵۸/۲۰	۲۱/۷۰	۰/۴۰	۵۴/۶۰	۲۲/۰۰	۱ (شاهد)
۱/۰۳	۰/۵۲	۱/۶۰	۰/۳۵	۵۷/۵۰	۲۰/۱۰	۰/۳۴	۶۱/۲۰	۲۰/۸۰	۲
۱/۱۴	۰/۴۸	۱/۵۳	۰/۳۸	۵۸/۵۰	۲۱/۹۰	۰/۳۳	۶۳/۰۰	۲۰/۶۰	۳
۱/۰۲	۰/۳۹	۱/۴۶	۰/۴۰	۵۸/۳۰	۲۳/۵۰	۰/۳۴	۶۰/۰۰	۲۰/۲۰	۴
۰/۰۳۸	۰/۰۲۴	۰/۰۲۰	۰/۰۰۸	۰/۴۶۵	۰/۴۸۶	۰/۰۱۶	۱/۳۸۰	۰/۷۳۴	SEM
۰/۵۷۲۰	۰/۱۰۳۹	۰/۱۱۱۲	۰/۱۴۳۲	۰/۷۸۹۴	۰/۱۰۸۶	۰/۲۵۱۴	۱/۱۰۱۴	۰/۷۸۹۰	p-value اثر متقابل
اثر سطح آمینو اسید									
۱/۰۴	۰/۴۷	۱/۵۷	۰/۳۶	۵۷/۸۵	۲۰/۹۰	۰/۳۷	۵۷/۹۰	۲۱/۴۰	توصیه آرین
۱/۰۸	۰/۴۴	۱/۵۰	۰/۳۹	۵۸/۴۰	۲۲/۷۰	۰/۳۴	۶۱/۵۰	۲۰/۴۰	کمتر از توصیه آرین
۰/۶۱۲۹	۰/۴۰۷۰	۰/۱۱۱۲	۰/۱۰۰۸	۰/۵۵۷۵	۰/۰۷۲۴	۰/۲۴۴۶	۰/۲۱۰۸	۰/۵۰۶۰	p-value
اثر نوع تلاقی									
۱/۱۰	۰/۴۶	۱/۵۳	۰/۳۷	۵۸/۳۵	۲۱/۸۰	۰/۳۷	۵۸/۸۰	۲۱/۳۰	کلاسیک
۱/۰۲	۰/۴۶	۱/۵۳	۰/۳۸	۵۷/۹۰	۲۱/۸۰	۰/۳۴	۶۰/۶۰	۲۰/۵۰	جدید
۰/۳۶۷۳	۰/۹۸۳۷	۰/۸۴۹۶	۰/۸۶۸۸	۰/۶۳۱۰	۱/۰۰۰۰	۰/۴۵۹۲	۰/۵۲۳۷	۰/۵۹۳۷	p-value

ارقام با حروف غیر مشابه در هر ستون از نظر آماری در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری با هم دارند.

۱) = آمینو اسید توصیه آرین - تلاقی کلاسیک (شاهد) ۲ = آمینو اسید توصیه آرین - تلاقی جدید ۳ = آمینو اسید کمتر از توصیه آرین - تلاقی کلاسیک ۴ = آمینو اسید کمتر از توصیه

آرین - تلاقی جدید.

۲) H = درصد هتروفیل ۳) L = درصد لنفوسیت ۴) H/L = نسبت هتروفیل به لنفوسیت.

منابع

- های نوین دامپزشکی. شماره ۱۰. ص ص. ۵۴ - ۴۳.
- یعقوب فر، ا.، نوری امام زاده، ع. و وزیر گوهر، م. (۱۳۹۱). اثرات انرژی قابل متابولیسم ظاهری و حقیقی تصحیح شده برای ازت و اسیدهای آمینه قابل هضم و کل، بر عملکرد، بازده انرژی و پروتئین در سویه‌های تجاری گوشتی راس ۳۰۸ و آرین. مجله دانش و پژوهش علوم دامی. شماره ۱۱. ص ص. ۴۳ - ۵۶.
- یوسفی، ک.، مروج، ح.، حسینی، س. ع. و پاکدل، ع. (۱۳۹۴). اثرات اسیدهای آمینه و روش‌های خوراک دهی بر عملکرد و خصوصیات لاشه جوجه‌های گوشتی سویه آرین. نشریه علوم دامی (پژوهش و سازندگی). شماره ۱۰۷. ص ص. ۱۶۰-۱۴۷.
- یوسفی، ک.، حسینی، س. ع.، یوسفی، ح.، شجاعی، ح.، علی اکبرپور، ح. ر. و پالیزار، م. ح. (۱۳۹۱). اثرات سطوح مختلف آمینواسید و نوع تلاقی بر عملکرد و خصوصیات لاشه جوجه‌های گوشتی سویه آرین. نشریه علوم دامی. شماره ۹۴. ص ص. ۲۸ - ۳۵.
- Allsep, T., Wiggins, M. and Birrenkott, G. (1990). Normal growth and white blood cell development in large white turkey embryos. *Poultry Science*. 69: 2027-2034.
- Anjos F. D. ,Vazquez-Anon M., Dierenfeld E. S., Parsons C. M. and Chimonyo M. (2016). Chemical composition, amino acid digestibility, and true metabolizable energy of cowpeas as affected by roasting and extrusion processing treatments using the cecectomized rooster assay. *Journal of Applied Poultry Research*. 25: 85-94.
- Bernard, L. (1998). Specific effect of lysine on broiler production: comparison with threonine and valine. *Poultry Science*. 77: 118-123.
- Dozier, W. A., Kidd, M. T. and Corzo, A. (2008). Dietary Amino Acid Responses of Broiler Chickens. *Journal of Applied Poultry Research*. 17: 157-167.
- ابراهیم نژاد، ی. و کفیلی فرد، ع. (۱۳۹۳). تاثیر چهار شدت متفاوت تنش صوتی در دوره آغازین و اثر آن بر عملکرد و بعضی از فراسنجه‌های خونی جوجه‌های گوشتی. نشریه پژوهش‌های علوم دامی. شماره ۴. ص ص. ۱۵۱ - ۱۶۲.
- عالمی، ف.، شیوازاد، م.، زاغری، م. و مروج، ح. (۱۳۸۸). تاثیر سطوح مختلف آمینواسید لیزین قابل هضم بر عملکرد رشد و پاسخ ایمنی و فراسنجه‌های خونی جوجه‌های گوشتی. نشریه علوم دامی. شماره ۸۳. ص ص. ۲۸ - ۲۱.
- رامشی، ف.، اسلامی، م. و فیاضی، ج. (۱۳۸۶). بررسی اثرات جیره‌های مرطوب بر عملکرد جوجه‌های گوشتی پس از اعمال محدودیت غذایی در دوره رشد جبرانی. امور دام و آبیان. شماره ۷۴. ص ص. ۵۲ - ۴۷.
- زمانی، پ.، ایقانی، و.، رضایزدی، ک.، زرافروز، ف. و امیرآبادی فراهانی، م. (۱۳۹۱). عملکرد جوجه‌های گوشتی نر و ماده آرین و راس تغذیه شده با جیره‌های غذایی رقیق شده. نشریه پژوهش‌های علوم دامی. شماره ۳. ص ص. ۹۸ - ۸۹.
- داورپور، ح.، جانمحمدی، ح.، تقی زاده، ا. و پیرانی، ن. (۱۳۹۱). واکنش جوجه‌های گوشتی سویه آربور آکرز به سطوح مختلف انرژی قابل متابولیسم و لیزین جیره غذایی. نشریه پژوهش‌های علوم دامی. شماره ۲. ص ص. ۱۴ - ۱.
- صفامهر، ع.، نریمانی، م. و نوبخت، ع. (۱۳۹۱). تاثیر توازن الکترولیت‌ها و پروتئین‌های جیره غذایی بر عملکرد تولید و خصوصیات لاشه جوجه‌های گوشتی تحت تنش گرمایی. مجله تحقیقات دامپزشکی. دوره ۶۷. شماره ۲. ص ص. ۳۰۶ - ۲۹۷.
- جهانپان، ر. و نصیری مقدم، ح. (۱۳۸۷). پاسخ‌های عملکردی و ایمونولوژیک جوجه‌های گوشتی در برابر تغییرات سطح پروتئین و ترئونین جیره. سومین کنگره علوم دامی کشور. دانشگاه فردوسی مشهد. ص ۳.
- نصر، ج.، خیری، ف. و داودی، س. م. (۱۳۹۰). ارزیابی اثر نوع جیره نویسی بر عملکرد مرغان مادر گوشتی. مجله پژوهش -

